

Lifas äga tankar utan sammanhang, fulla med wanor, fördomar och motsäjelser, de's löjliga, de's elaka, stundom swaga, stundom grymma. Du skall dock finna at de förtjena mera at beklagas än hatas. Beklaga dem därföre — Haf medlidande med Ditt Släkte, älska Människan. Högmådas ej öfwer egna fullkomligheter, ofta inbillade, utan besinna at ifrån den första til den sista hafwa Wi alla swagheter och fel som förtjena glömska och estergift.

Om *Aerostatiske Machinerne* *).

Aerostatiske Machinerne äro utan twiswel ibland de förunderligaste påfund som senare tider påhittat, och man gör sig hopp at de skola blifwa bland de nyttigaste.

Men fråga torde upkomma, huruvida dessa Machiner böra tillåtas til allmänt handterande och bruk.

En osläckelig eld är fördelaktig at kasta på en Orlogs-Flotta, men om alla Sjömagter skulle betjena sig däraf, så skulle förstörelsen blifwa mer än gruswelig; och om det bles antagit, at med Orlogs-Skjepp segla uppe uti lusten, i hwad fara skulle icke då hwarje Stat råka?

Det betydande ordet Sjömagt, skulle då blifwa obrukbart uti våra Politiske handböcker, och de Stater som aldrig förut wetat af de otroliga Summor som ätgå til en Flottas underhållande, skulle då se sig nödsakade at bygga en mängd Luft-Skjepp.

Jag förbigår at nämna den Tullförnimmelning och det oårhörde Luren-drägerie, som genom detta i många hänseenden olyckliga påfund lärer besördras.

Spaniens Rusbewarare blifwa säkert innan kort onyttige, och man lærer snart så höra at England återkallat sine Fartyg utur Canalen, sedan
det

Det förljudes at en mängd Smugg-Handlare redan försedt sig med Aero-
statiska Machiner at genom luften segla in i Landet med stora partier förbudna
waror: Hela Handelen lärer förestå en Revolution som blifwer märkelig.

Men alla sådana farligheter kunna förekommas genom et allmänt
strängt förbud at nyttja och bruka sådana Machiner; och som förbud så-
län plåga öfwerträdas, så må man läsa sig den wisaste framgång där-
af.

Skulle åter det pröfwas nödigt för det Allmänna at nyttja sådana
Machiner, så wote rådeligast at för Kronans råkning dertill bygga nödige
wårkstäder, som styrdes af säkre Män, på sin Ambets-Ed.

Jag will nu likwål icke göra många Reflexioner öfwer detta nyaste
tidernes påfund, utan endast meddela utdrag af ett Bref ifrån Staden
Tongsburg om en besynnerlig händelse, som där nyligen sig tilldragit med
Aerostatiska Machinen.

Tongsburg d. 20 December 1783.

Hela Staden talar icke om annat än Aerostatiska uppfinningen. De
försök som Avilorne omtalat, har gjordt våra Stadsboar nyfikne at för-
skaffa sig sådana, och stora Summor hade redan gådt utur Landet dertföre,
då vår wise Magistrat fäste upmärksamhet därpå och utfärdade et strängt
förbud emot införsel af sådana Utrikes tillverkade Machiner. Många Fi-
scaler och Uppsyningsmän äro förordnade på Stat, at hålla hand öfwer För-
fatningens efterlesnad.

Man har och lämpat anstalterne efter saken, så at Tull-Bejenter och
Fiscaler blifwit försedde med goda Tuber, at kunna observera, i händelse
några Machiner öfwan ifrån genom luften inkomma; men ingen Författ-
ning är gerna utan något hål at krypa igenom.

Man har nyligen blifwit warse at en ansenlig mängd Aerostatiska Ma-
chiner blifwit inpracticerade, och Tull-Bejeningen har fått skulden, at de
torde hafwa sedt igenom fingren, och emot en hedersgåfwa hieselwe dragit
försorg at de inpracticerade Globerne öskadde kommit til ågarens Hus.
Men efter behörig och noga undersökning, samt afslagde intyganden, på
Besö-

Besökare: Ed, wet man nu at inpracticeringen i luften skede, när Luftbetje-
ningen varit sysselsatt at observera på införslen ned på Jorden.

Detta ensamt skulle likväl icke hafwa varit så sällsamt eller af så
svåra följder, hålft man i andra Länder har flera exempel på slift; men
här i Staden hafwa flera misfödda hufwuden gjort försök med de Aero-
statiska Machinerne, som icke löfwa oss mindre vändt, än Stadens mistning
af en mängd nyttige Inwånare.

Nyligen har händt, at John Kirving i all möjlig tysthet skaffat sig en
sådan ansenlig stor Machin, och sedan Han til middagen roat sig med någ-
re budne wänner, besteg Han Machinen, hwilken Linea recta for up som
en Raquet, och i et ögnablick förswann Kirving utue wännernas åsyn.
Man hade trodt at Han såsom de andre försigtige Luftseglarne genom en
på Machinen inrättad lucka skulle minska den bränbara lustien och åter sän-
ka sig igen, eller åtminstone påföljande aftenen komma ned i granskaper;
men efter snart 14 dagars wäntan, har man, icke sport det ringaste af
Honom.

At Mannen måste hafst mera insigter än de fläste, och at Han med
wilja blifwit bärta, har man sått öfwerlygelse af et bref, som bundit wid
et blylod kommit ned ifrån Lusten och hwaruti Han skrifwit: Lycklige
"Machine; Du frålsar mig ifrån min elaka Zustru, ifrån mina Credi-
"torer och de dryga Contributionerne; Jag reser nu til ett Land, som jag
"för en tid sedan uptråckt, och är fritt som jag tror, ifrån dessa
"plågor.

Man har trodt at Kirving wore en Fantast, eller och at Han på
det sätt t ryndt ur Landet; men det förhåller sig icke så.

Nivham; som länge funderat på dessa Lustblåsor, och gjordt bränbar
lust på alla sätt, Han årnade följa Kervings exempel, men Hans öde för-
följde Honom.

Nivham lystes af sin Aerostatiska Machine flux up til skvarne och wäl
200:de mil deröfwer, samt bles warse et Land af annan Himmel och an-
nan

nan märk än Wår, men förträffelig; der såg han sin Landsman i gläd-
jens sköte dricka porter utur en mugg af Christall. Nirvham Hade icke hun-
nit längre än at Han med hufvudet tittade in uti denna nya världen,
då Han til sin förskräckelse fann, at den bränbara luten redan war för-
tård. Han ropade sin Wån Kirving, men i det samma med en otrolig
hastighet sänkte sig, och som han höll Direktions-linien, så fanns Han un-
der sin sönderlitne Machine, liggande utan för sitt eget Hus.

Hans bekante blefwo förskräckte at finna Honom i denna ställning och
hörde Honom med förundran tala om Kirvings lyckalighet som blifwit
qvitt så mycket Jordiskt bekymmer.

Han kunde icke tilfyllest beskrifwa den öfra härliga Wärlden; och
påkinnade sig nu efteråt, at Hans Wån Kirving wärkeligen hastat Honom
til hjelp och åtnat fatta Honom i Håret, men som Han til sin olycka,
den dagen hade sin tjocka skurna Peruque, så tog Kirving miste, och Pe-
ruquen ensam blef qwar i den nya Wärlden.

Emedlertid har denna händelse förordssakat bekymmersamma öfwer-
läggningar hos Stadens Magistrat, i den händelse flere skulle ledsna wid de
dryga besattningarna och wille försöka at komma til det af Kirving upräck-
at Landet.

Magistraten skall sunnit at ensamt förbud emot folk utskytningen, icke
nu mera gör tilfyllest, hwarfdre de kärligaste warningar och förmaningar
blifwit på Predikostolarne upläste, at Inwånarne icke wille öfwergifwa
Staden och dess Gebieth, utan under sina Fikonatrad, äta Frihetens äd-
la Fruecter.

Men under allt detta; har vår Magistrat icke försummat, at förekom-
ma Stadens förlust genom Utrikes tillwerkade Machiners införsel, utan lå-
tt inlåta flere wärkstäder för Casans räkning, däruti Aerostaiske Machi-
ner tillwärtas och efter en wis faststald Taxa försäljas.

En ansenlig Direction med tillräckelig betjening är äfwen tillsatt at be-
förja så Rikswårdande angelägenheter. Äfwen som stora och kostbara
Ma-

Magaziner til Machinernes förvarande, äro dels färdige, dels under skyndsamt byggnad.

Alla och en hvar äro i öfrigt förbudne, wid swårt straff och Landsflykt, både at hjelpe förfärdiga Aerostatiska Machiner, och annorstädes tjäpa på Dem, än uti Magistratens Magaziner.

Jag besåg et dylikt Magazin här om dagen, inrättningen är förträffelig. Där finnes Aerostatiska Machiner ifrån 1 til 100,000 Cubic fot brännbar luft; Machiner för Executions-berjenter at flyga efter Debitorer, för Besökare at jaga efter Luenddjure, för Police-Berjenter at fånga själmor och äfwen för Stadens Garnizon, i händelse någon af des granar skulle förackta wallar och grafwar samt med Aerostatiska Machiner komma äfwanifrån in i Fästningen.

Förleden gårdag skall på Rådhuset warit under öfwerläggning om belöning för James Tims som skall warit den, hwilken här i Staden först kommit Aerostatiska Machiner i gång, men skilgagtigheten i rösterne har warit så stor, at man ej kunnat förena sig om något slut.

En del hafwa påstådt at Kirving som bragt saken fullkomligast, i det han medelst Machinen varit til en ny werld, borde få en ärestod af Aerostatiska Machiner; andre warit af den tanka at Nivham som lämnat kundskap om Kirvings wistande, och at en upiäckt wärkeligen stede, förtjent en sådan ärestod framför Kirving.

Wår Magistrat, som altid lämpar belöningen efter förtjensten, läree som det förljudes, tillärkanna Tims en belöning af 1000 Cubic fot brännbar luft, samt göra honom til Riddare af Aerostatiska bollen.

Dyligen har en wälmenande Medborgare Butler, hos den ädla Magistraten inkommit med förslag, at med mindre kostnad idka Rikets Sjöfart, nemligen Ekwirket, som af watten och Skeppsmalken så snart förderwas, och i stället segla i luften med Aerostatiska bollar; genom hwilken besparing, han tror at wi skole få wåre medtäflare utur brädet, winna otroligt i Handelswägen, samt blifwa et lyckligt och wälmående Folk.

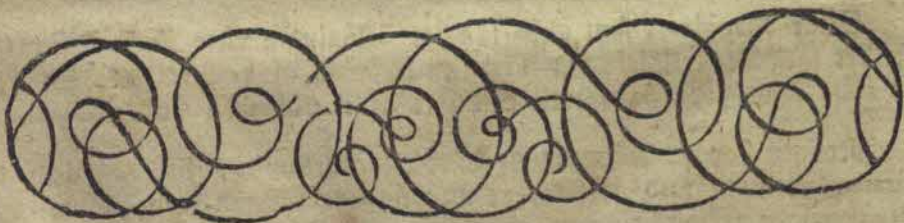
Fortificationisten Rectangulus håller åswen på, at arbete ut et lika nyttigt project för Stadens bästa, nemligen, at i Orlogstider bespara den ansenliga kostnad och besvär som til Trokens transporterande upgår, samt genom Aerostrariska Machiner födra Canonerne och Bagages.

Öfveligaste projectet tyckes likwål Stornær arbetat, då han föreslår at i stället för Specie mynt som blifwit så rart, nyttja Aerostrariske bällar, stämpade med Stadens Sigill; och i den händelse Statens utgifter så fråsde, genom Förordning låta kundgöra, at hwar Cubic fot bränbar luft borde gålla för tre, minst två: Men alt detta väcker icke hos mig så mycken upmärksamhet, som min wån Nivhams olycka. Han förjer och talar 100:de resor om sin skurna peruque.

Annonce.

Alla 3 Släktar af Wälsignade Tryckfriheten nämde de 50 första Namren säljas completa inbundna i Boklådan wid Riddarhuset för 3 Riksdaler 16 s.

Arket 29 utkommer nästa Thorsdag Kl. 8 om morgonen.

Stockholm, Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1784.

Tryck-Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 5 Februarii 1784

Anecdoter hörande til Historien om Bastillen.

Abbé Lenglet under sin lifstid blef 10 eller 12 gånger insatt på Bastillen. Den ena gången skedde det på Engelska Ambassadeurens i Paris Albermals anmälan. Brottet bestod likwål i intet annat, än at Han i sina skrifter satt Jacobs namn såsom Konung i England näst efter Konung CARL den andra. Hela världen wet at den satliga Abbén hade blifwit så wan wid dessa Promenader på gatan St. Antoine som Han self kallade dem, at så snart Han seck se någon af Pollice. Betjeningen komma op i sin trappa, ropade Han på sin gamla Hus-hållerka, fort, fort, min lilla Kappsäck, Skjortor, Strumpor, Nattmössa och Tobak.

En Mamsell Staal Häf-Dame hos en Prinsessa blef insatt på Bastillen i anseende til några mistankar, at Hon som Prinsessans ombud och förtrogna intrigverade med Spaniska Ministeren. Uti sina ega Memoirer berättas, huru Hon blef emottagen och handterad på detta Kongliga Slocket.

ret, likväl på et sätt wida skilde ifrån nu warande hårda och strånja med-
fart, hellska Gouverneuren blef liär i Henne, hwilket til en god del lindra-
de Hennes öde ehuru Hon eljest blef noga acktad. Hwad som hände
Henne, då Hon en gång war krämpig, kan förtjena at omnämnas:
Man får åtminstone lära hjänna huru försigtig en Bastillens Medicus altid
bör wara.

Jag hade någon liten krämpa (säger Mamsell Scal) hwarföre Herr
Herment Fångarnas wänliga Doctor kallades til mig. Gouverneuren præ-
senterade Honom i Trädgården där Wi spatserade. Ehuru jag war under
en strång bewakning, så gick Gouverneuren af wänlig politesse ifrån Oss,
förebärande at när man talar wid sin Medicus, bör man wara ensam.
Under Promenaden då Doctorn trodde at ingen människa skulle höra eller
observera Oss, kramade Han mig i Handen och hwiskade "Mamsell! Ni
har Wänner och betndande Wänner som wäga alt för Er och deribland
en som går i det längsta och som riskerar sitt lif för Er wälfärd — Ack
Herre! Swarade jag med en rörelse hwad är det? Har han anföret
Er någon plan? — Ja swarade Han, Ni känner mig, och jag twiflar
ej på Eder inståtenhet, Han bad mig i hemlighet fråga Er om Ni ej
behöfde en forpäte? — Han misstänker at Er Kammarer skall wara kall,
— Ack min Gu! soll jag Honom i taler, hwad är det för en Wän som
ej har annat bekymmer än om forwärman? — Det är Herr Bignon
(Conseiller d'Etat) — Ack! tacka Honom, swarade jag arg och mislynt, och
försäkra Honom at detta som så oroar Honom, wore likwäl det aldrasid-
sta jag i mina omständigheter skulle begära af en Wän.

Imitation af Grecour

Eller

Den huswille Poeten

Ell

En Tryckeri-Factor *).

af Linné

„**S**örddomt! — Nu står jag här et mål för Hagelsturar
 „För snöglopp, Kjöld och blåst — Du som på Zions murar
 „Predikar Lungan hes mot Wärldens flygtighet!

„Ack! säg Ers Wördighet!

„Säg om Ni aldrig dundra wägar

„Emot en last som gjort mig tusend slags förtret

„Som Salva venia, fast än jag är Poet

„Säg ej för hjärtets skull i vers uttröcka wet

„Stor sak! — det är Utyfikenhet.

„Förddömda last! Mot Dig min wrede lågar;

„Du som från dukat bord, min första Stamsar stet

„När Eva förb af Dig, uti deleren bet

„Du mig i gån . . . Kan jag mig det påminna?

„Uti det djup där Belzebubbar brinna

„Där brinne Du i Ewigheit

„Sjung Amen frusna Sång-Gudinna!

Hwarsöre detta Stoj? — Hwarsöre frågar Ni?

Så wet at mig min Wård i går på porten fjörde

*) Insändt.

Blott för en liten sak, som Han begrep och hörde
 Det all min egendom jag i mitt Zacksfört förde
 Hwad det war Nationelt! — O hämb! o raseri!
 Men hör hwad hände!

På gatan möter jag en Man mig intet kände
 Och första gång jag lycklig war.

Till Honom jag mitt tal så wände

„En Kammare jag nödig har,

— Med Caffé, värma, Mat och Win, om Zerrn behagar?

Gaf denna Hedersman til svar,

— Och det på et Quartal? — O Odets blida Lagar!

Så drifstigt hopp mitt hjärta aldrig bar.

Vi följdes hem til Trun, en liten muntor fälla,

Högst öfwer nitton år, fem weckor, fyra dar,

Och då mitt öga föll mot Hennes ögonpar

Så började Tracteurn at i peruken hålla,

Till Spegeln gick, at se om den satt qwar.

Hwad rummet det är gladt! Hwad Taffor och Fauteuiller!

Jag redan Bordet dukas ser

Straxt Man en sup Liqueur mig ger,

En Holländsk Sill på supen följer

Bouillon och Gjød, en hjarpe extra god

Ken Tårtan är förtård — Jag nu i Bachi Sled

Mig till den drömmarn Jeppe sänker

Och således uttrar hwad jag tänker

I detta Soliloquio:

Stor som et Senapskorn, ja större är min tro.

Har nånsin någon natt, då jag af sömn betagen
(Och kanske utaf Win) åt hvilans wård mig gett
Har man Bourelljen ej till botten utdömd sedt?

Och har jag nånsin gjömt en sup för morgondagen?

Det heter tro en slags försyn —

Ja då jag dicketa skall, och pennan tar at skrifwa,

Så börjar jag med D! . . . Men hwad skall resten blifwa?

— Det lämnar jag åt Anglarna i sky.

Just då jag talte så, och hwad jag talte, skref,

Hur Wård i Kammaren klef,

En mössa utaf fite Hans Huswud djupt betäckte,

Och då jag mössan warse blif

Uti mitt innersta sig hwarje puls försträckte,

Med bäsman sade jag „sitt ner

„Jag hoppas det står wäl med Er

Men hur mår Frün? — Men swarar Han, jag ber

At weta få Herrns Carakter? —

Hur då? . . . Jag ber — den hestän! — Secreter —

Och engagerad hwar? — Min Wän! Hwad gibr det mer? —

(Nyfikenhet!) Swad lön min Serre äger? —

Hvem jag? . . . Men Apropos; Man nu med wisshet säger

At Kejsarn wänder om til Wien . . . :

Ack! sielf jag varit där . . . Hwad feter och hwad Baler!

-- -- Blott et förskott af tjugu fem Riksdaler

-- Den Aerostatiska Machin

Det blir et underwärt när den från Fogåln swingar

-- Min Herre har fått rum, och Caffé, Mat och Win

-- Hur lätt Fransosen är! som förs med wädrets wingar

-- Ej sådant angår mig: Min Herre säga bör

Sitt namn, sin tjänst . . jag är wål ej bedragen

-- Apollo tjénar jag -- är han *Entrepreneur*?

Då har Ni ej en slant om dagen . . .

Men tyst! (Han nu wid röda möhans topp

Med twånne finger wördsamt rörde)

Sörlär . . . Ja det är sant . . . Jag nyss på *Beursen* hörde

At hit från *Götheborg* kom unga *Damis* opp

Ack! hwad det lifwar snillens hopp!

Hans Pung så späckad är som Själén i Hans Kropp

Sjelf *Academiens* -- Herr Wård! Ni bdrjar drömma

I *Götheborg*? . . . Herr Wård! jag ber Ni måtte tro

At där har man Haut gout at äta Cabelljo,

Dra pengar in och porter tömma,

Då (för at Bröderna ej glömma)

At sjunga hwarje qwäll: In dulci Jubilo.

-- Ja så! ja så! då lär med största möda . . .

Men wäntar Ni Er inga arf? . . .

-- Hwad

— Hwad frågar Ni? . . . Se där en Sparf,
Af en Försyn får Han, får jag en daglig föda.

Straxt Himlar! Straxt, med en förtviflad syn
Sick mig i armen denna Satan
Och illskrek, då jag kom på Satan
Se där en Sparf! som Han, Ief utaf Guds Försyn.

Hwar är jag? . . . Hvilken dröm! — Klockan är tio slagen
Ramrat! . . . Dock skall jag mig til Brandwagt ge?
Men jag en Kappräck får, kan såhwa hela dagen
Och sen på Kronans Stat — Må sje! Ja men må sje.

O Himmel! Åskan hörs, och hela Skieppsbron gungar
En wigge utur nälmen ljungar . . .
Minerva? . . . Hvilken eda . . . „Dresser utan hopp?
„För Dig jag länge synis en Moders ömhet hysa
„Blygs! — utan Kappräck kan Du frysa?
„Du som af Gudar eidas opp?
„Du Oh ju likna bde; Wårt eget språk Du talar
„Hwi klagar Du: jag har ej skor?
Mercurius ju barbent skalar.

Kring Himlar, Haf och tönberäckta dalar,
Du har ej Mat: När åter Guden Thor?
Du kan ej köpa Ljus: af mig Du uplyst blifwer,
Du får ej rum: och jag Dig husrum gifwer.
I Himmeln, där sjeltwa Jofur bor.

Hå! hå! Hå hå! Min Herr Factor!
 Jag lyder ödets Lag, — Om Operor och Baler
 Jag frylsande skall skriva än;

Men men! . . . !

I tyfthet lån mig en Riksdaler
 „När? — Frågar Ni igen
 „När? Tänker Ni betala den?
 — O Herr Factor! i Himmelen.

Ark 30 utkommer nästa måndag kl. 8 om morgonen.
 Stockholm, Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1784.

Lyck-Sfriheten den Wälsignade.

Stockholm d. 9 Februarii 1784.

En liten Saga för Damerna *).

De la raison toujours rebelle!
Les Sophismes sont superflus
Et le Cœur parle plus haut qu'elle.

Sty Tillfället sade den konstiga Amintha til Lisetta sin Dotter; som då war 14 år gammal, och den tidiga den läractiga Naturen började redan tala helt sagta til Henne, Söt Tillfället.

Hwilkendera skulle Hon tro? Lisetta begrep hwarken sin Mor eller sitt hjärta, — Åh! Lycklige ålder! Då Wära Sinnen mera upmärksamma öppna sig för helt främmande intryck; då begären som börja at wisa sig, icke hafwa ännu något wigt föremål; då Sjålen mera rörd får en helt ny warelse utan at gifva ordsaken derut: Se sådan är en Flicka wid fjorton år. Behageliga och kostbara okunnoghet! Swär at bibehålla, men ljuflig at förlora, då kärleken påkostar underwisningarna. Unga skönheter! Naturen skapade Er alla för nöjet; men det hör kärleken til at intaga Er i sina hemligheter: Det är Han ensam, som skapar Er för Lyckan.

Lisetta war skön, Hennes växande behagligheter smickrade Hennes egenkärlek utan at intaga Hennes hjärta; Hon war ännu okunnog om deras bruk.

Lisetta orolig och tankfull suckade efter Lyckan, men visste icke hwart Hon bestod. Ett enda ögnablick kunde uplysa Henne. Kärleken hade medlidande wid Hennes plåga; Han tillät Hennes hjärta at ömma: första steget war då gjort. En morgon under det at Hennes Mor i sitt Cabinett formerade en ung Lärling, gjorde Kärleken sjelf i en retande Gosses gestalt samma föreläsningar för Slickan, som Hennes Mor lämnade Lärlingen. Lisetta blef lycklig, Lisetta tackade Naturen och Kärleken som gjort Henne Backer, Hennes sköna ögon öppnade sig, och Hon upptäckte under det Hon rådnade, betydelsen af denna ewiga refrain; Fly Tillfallet, som ända til den stunden varit Henne obegripelig.

Heureux celui et mille fois heureux!
Qvi parlera le meme langage.

L . . .

Afsked från Stockholm *).

Du Stad! Där Konstens sågning blänker
Hvars pragt tros svingra all förret;
Du! som en tanklös Allmänhet
I wackligheters bojar sänker;
Farwål! jag flyr utur Ditt sköte,
Jag nu wid Wannaålderns möte

*) Insändt.

Ju följa bör Förnuftets råd;
 Jag nogsamt Dina nöjen smakat
 Som til förderfwets brant mig makat
 Och spridit ängern i mitt bröst.

Med skäl den stunden jag begråter
 Då först jag hamnat i Ditt sköt,
 Jag då den rena ofskuld njöt
 Som aldrig mera kommer åter.
 Men fast jag bröt och gick på bondska,
 Mitt Hjerta kände ingen ondskas
 Ej böjessernas tyranni;

Jag kunde inga illgrepp göra,
 För ung at narra och försdra
 För ung at ej bedragen bli.

Men snart i stora werlden bringad
 Jag glömde bort en strång moral,
 Ty kringhwärfd utaf nöjens tal
 Jag fann mig af des låpor tvingad.
 Af falliska Lefars dunst betagen
 Jag barnsligt nötte hela dagen
 At sprätta och gå Chapeau bas;

Jag

Jag bröt min Koop på alla Kanter
 Och slutlig blef jag nog charmanter,
 At Åfwen tänka a la Spa.

På et så artigt sätt formerad
 Jag lydde endast Hjänsrens lag,
 Jag lefde yppigt hvarje dag
 At desto förr bli ruinerad.
 Jag i et Haf af Skuld mig sänkte,
 Jag aldrig på en framtid tänkte,
 Jag lefde utan bryderi;
 Jag lärde at mig self berömma
 Och at om andra myndigt dömma
 Med et fransyskt etourderie.

Förtjusad utaf ro och löjen
 Försoffad uti wellighet
 Jag glömde dygd och mänsklighet
 Blott för at skjuta mina nöjen.
 Jag wandes wid at smickra, ljuga,
 Bedyra, lösa, krypa, buga
 Och til de Stora löpa kring;
 Kort sagt, jag sökte blott at blänka;
 Och blef til slut så slög at tänka
 At knapt jag tänkte någon ting.

At mera likna de Förnåma
 Jag på mitt samwet gjorde mord;

Jag

Jag trodde Religion war gjord
 At blott den blinda folkhop skråma.
 Och fast förnustet ofast sade
 At jag en Gudlös lära hade
 Så wille jag mig wisa qwick
 Och mera slug än alla andra;
 Men knapt jag säit på Gillsstun wandra
 Förän mitt wett jag återfick.

Nu Gud ske lof! jag ändelig kunnit
 At alt är dårskap, alt är stånd,
 Och at ju mera man får werld
 Ju ngerne man förderkwet hunnit.
 Jag länge noy är dårskap skattat,
 Och dårför det beslutet fattat
 At fly från denna ledsnans ort,
 Där dygd, förtenst och snillen qwäfwat,
 Och där ej annat eftersträfwat,
 Än endast at få lefwa stort.

Jag hoppas nu den hamnen hinna;
 Där inga stormar wänta mig,
 Där inga Sprättar krumma sig
 Och inga Judar gå och skinna.
 At på Norebro i rustigt wäder
 Och med så Nationella kläder

„Betymdad wada uppå tå,
 Jag öppenhertigt här förkunnar
 At jag det alt för gärna unnar
 At dem som Häfwets trappor gå.

Farwål då Herrar och Patroner!
 Ni Store Mån och Gynnare!
 Man skall mig aldrig mera se
 Beundra Edra små personer.

Den korta tid jag för Er krupit
 Och uti Edra förmat lupit
 Er politik jag låra hann,
 Den är, at folk med lögn begås wa,
 Til höget och til wånster låfwa
 Och sedan hålla hwad man kan.

Farwål Ni Nationella Judar!
 Ni milna fordna björnars tall
 Som med er ockrade Capital
 Förjent Er namn af Penning-Gudar,
 Och J! som drifwen i partier
 Med Contrabands physionomier,
 God Herrar ifrån Slotts-Cancellie!
 Som lefwen af Förtrycktas tårar,
 Om mig Er upsyn mera sörar
 Så ropar jag: Patrull förbi!

Jag skall nu från Ert Sällskap wandra
 Ni Hjeltar under Bachi Lag!

Som drifwen kring Guds långa dag
 Från ena Källarn til den andra.

Och J! som tid och wälfärd spillen
 På Caffé-Hus och Spelklubbs gillen,

Bland swordom, buller, støj och gap;

Er ro af mig ej estersträswas,

Jag länge ledsnat wid at qwäswas

Uf Tobaksrök och galenskap.

Jag säkert ej är angelägen

Ut på publica ställen gå,

Jag skred och narri hör ändå

Hwar håst jag ock will taga wägen.

Jag utan oro tänker fara

Ufrån Spectaclers myckna fara,

Jag nogsamt skadat deras pragt,

Sett Herdar som med Zättar riswas,

Sett döda som af sacklor lifwas

Och Folk som gråta ester tackt.

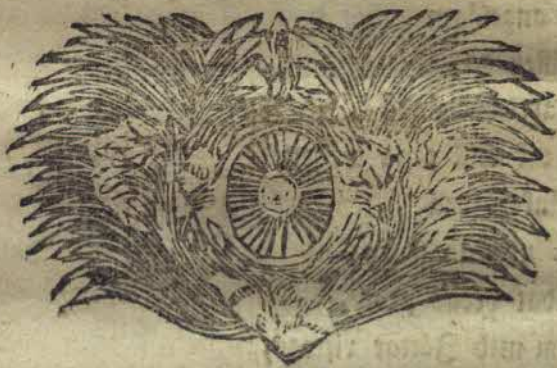
Och Ni Theaterns små Mamseller!

Som opp i fönstren prydda stå

Och

1

Och hvarse qväll i Brudsång gå
 Till Er jag och mitt affked ställer.
 Jag hoppas nu at lyckligt frälsa
 Min pung, min wälfärd och min hälsa,
 Men gråten icke at jag far
 Ty fast jag Er ej bjuder mera
 På Lilljeholmen at Soupera,
 Så fins det tjugtals Narrar qvår.

Ark. 31 utkommer nästa Torsdag kl. 8 om morgonen.

Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1784.

Tryck-Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 12 Februarii 1784.

För Oma Hjertan.

Det är en glad Högtid för mänskligheten, och hwilken dödsig är hård nog, at ej hela Hans inwärtas Wäsende lifwas af en Himla kamfla, då den swärtade dygdens oskuld på en gång blir bekant och sanningens genomträngande strålar bryta sig igenom iskans och afwundens isken? Fanarisme och Hof-Intriger hafwa i alla tidehwars präskat millioner suckar. Det är då, Philosophen bår höja sin röst. Hwilken hugswalelse för mänskligheten! at sedan hon gråtit den olycklige Calas öde, se Hans oskuld upklarna, och at et helt Folkslag förenat sig, at förfona Hans blodiga flugga! Men än mera, och det är i Wår tid, som en mächtig Prinsessa begäfwad med alla sitt Könns wackraste egenskaper har stigit ner från sin Thron, flygtig, nödgats öfwerge den Gemäl, Hon älskade . . . Sina Barn . . . Dödt i sitt tjugonde sjerde år — Wi lefwa ännu i dessa tider; och må det mig blifwa tillåtit, at här upteckna denna Prinsessans, Danska Drottningens CAROLINA MATHILDAS sista stunder; öfwersatte af en Berättelse, som Hännas Bigt Fader, kort efter Hennes Död utgifwit.

Jag förbigår här at upteckna de, emot Drottningens wilja upräckta Wälgärningar, hwilka Hon under sit wistande i Zelle i tysthet bewiste flere hundrade fattiga. Nu til Hennes sista stunder. En Hennes Page von G . . . dog i Friesel. Denna Ungling 14 år gammal war af hela Hofwet

vet allskad. Drottningen, som aldrig sett något Lif, gick om eftermiddagen ner i et hwall, der Han stod. Denna syn gjorde Henne helt besödr och gick Hon gråtande därifrån, läste sig in i sitt Cabinerte, och blef ej före än om aftenen synlig. Detta skedde om Tisdagen eller den 2:dra Maji (1773). Ifrån detta ögnablick kände Hon sig sjuk; och då Hennes Lif: Medicus några dagar därefter kände på Hennes Puls, fattade Hon i Hans hand med den, som war ledig, och sade, i det Hon såg upåt Himmelen med en esterränkande allvarsamhet: L. . . denna gången dör jag.

Ofwa hade Hennes Maj: talat med mig om Döden och undrat öfwer huru mycket Människor kunna frugta för detta oundwikeliga öde . . . Redan för twenne år sedan besökte Hon den härwarande Furstelige Graf: von i Stadskyrkan, och när Hon därifrån kom til Fransyska Trädgården, hwarest några Hof: Damer wäntade Henne, sade Hon til dem: I kunnem knapt gissa hwar jag warit i eftermiddag. Jag har gjort mig med det rum bekant, der äfwen jag en gång tänker få hwila. . . Nyss före sin sjukdom frågade Drottningen sin Kammarfru, som klädde af Henne: Har Ni nog hjerta, at påkläda mig när jag blir dödd; och waka öfwer mig? —

Straxt efter sin sjukdom kallade Drottningen Pastor L. . . til sig, och befalte Honom upläsa flera af Gellerts Andeliga Sånger. Anteligen tog Hon Boken och uppsökte den Psalmen, som kallas: Kjärke til sine Siender, hwilken Psalm Hon läste til slut med hög röst. När jag berättar, at Högst Salig Hennes Maj: hwarje aften och flera gånger i sin sjukdom berönte sig af denna sång: Huru godt, huru ädelt måste ej, endast af detta drag, denna Prinsessas hjerta skattas af hwar och en, som fått en mänsklig känsla! . . . Då jag i de sista dagarna stod wid Hennes sång och omtalte Jesu förtienst genom hwilken Wi endast kunna blifwa saliga, ropade Hon: Ack! hwad wore Wi? huru öfwergiftna, om Wi ej ägde den tröst och det hopp, som Jesu Lidande Öf ger. . . En gång bad Hon: „Gud! Du mitt Wäsendes Herre och Fader. Jag är nu nära målet, Jag kastar en blick tillbaka och med ett tack samt lof prisar Din Nåd, Din Trohet, Ditt förbarmande, med smaste Onskningar ärhindrar jag mig alla dem, med hwilka jag har på jorden warit i wärmare förbindelse. I synnerhet mina Barn

"Barn. På mina Siender tänker jag äfwen ock; men ej annotlan-
 "da, än med et försonligt sinne. Jag förlåter dem. Förlåt Du
 "dem, Gud, lika som jag. Förlåt äfwen mig! Wälsigna Dem,
 "Wälsigna mig! — Efter denna tiden hade man swårt at förstå Hennes.
 "Hon talte dock med Fröken M . . på Danska, om sina Barn flera gånger.
 "Sannerligen! Hon war den ömaste Moder; ock kan jag ej wid detta
 "tillfälle förbigå berätta en rörande händelse, då denna Ålfkanswärda
 "Drottning ännu war frisk; och som finnes i flera Engelska och Fransys-
 "ka Journaler. Trene månader före Hennes död, kom des Öfwer-Hof-
 "Mästarinna Fru von O * * * på en owanlig tima i Hennes rum. Hon
 "hade hört Drottningen tala helt högt, och blef förundrad, då Hon fann
 "Drottningen ensam.

"Drottningen, som begrep detta, sade med tårar i ögonen: Ni kan
 wist icke förstå hur det kommer til at jag talar högt, oagtrade Ni
 finner mig ensam. Wer Ni med hwem jag har sällskap? Der, med
 detta älskade föremål! Och i det samma pekade Hon på Kron-Prinsens
 af Danmark Portrait, hwilket Hon til sin obeskriwelliga frögd sått kort
 förut. Emedan Ni redan öfverraskat mig; så bör Ni weta, hwad
 jag sade åt denna min spåda Wän. Det är just de wersfar, hwil-
 ka Ni lärde en Dotter, som återfick sin Sader, och de jag på följande
 de wis förändrat:

Min wåtust ingen kânt, så säll sig ingen tycker,

Jag kallar Dig min Son . . Ack! ja, Du älskar mig.'

Du, som utur min famn . . . Din Moders famn man rycker,

Uti min djupa sorg jag andas endast Dig.

„— Det för Zelle hisseliga ögnablick natkas, då Wi förlorade den-
 na så wäl förtjent älskade Prinsessa. Hennes död war en ljuf sömn, och en
 Himmelsk glädje öpnade sig på Hennes darrande läppar. Jag kan ej
 beskriwa alla de tårar, all den klagan, som denna död förorsakade. Hen-
 nes Hofstat, som utgjorde några sentio Personer, war otvöfkelig; och de
 fattiga . . Här blöder mitt hjerta — Här i Zelle, wisade Hennes Majes-
 ståt